

VILLÁNYI LÁSZLÓ

Kutya

Mintha célja lenne
éppen csak kirándulna
otthonából a szomszédba
szaporán szedi lábait
meg-megáll
egy autó elé téved
de nem fordul vissza
már a másik falu világában jár
egykor így bolyongtam én is
a szomorúan álldogálók között
nem értve
miféle rejtély növekedett bennem.

Szennyes

A szennyesből visszaveszed ingedet
csak néhány percre
míg kora reggel
kihúzod a ház elé a kukát
tudatod mélye
valahogy így emel álmodba
tisztátalan sóvárgásokat
bepiszkolódott történéseket
húsz negyven év előtti nappalaidból.

Tó

Hiába kérdezel a végső dolgokról
éppen zöldike és tengelic
érkezik a tavacskára
már megtörtént a békanász
nézd a meténg halványlila virágait
kihajtott a pampafű és a sás
figyelj figyelj
kiált az énekes rigó
s előadja életét
a parton kigondoltam helyüket
látod ide költöztettem
az óceánban
a Himalája patakjában
a Rába töltésén talált kavicsokat
a követ az Adriából
lehet ezen pihent meg
apály idején
a tóból mélyrepülésben
kortyintó fecske
valamelyik szépségimádó őse.

Menekülők

A fehér bot
önkéntelenül is
a zene ritmusára
kopog az aluljáróban
ránk erőszakolja magát
a világ
folyton menekülni kell
hogy a magunk idejében létezhesünk.

■ **Villányi László** 1953-ban született Győrött. 1990 és 2020 között volt a *Műhely* főszerkesztője. A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagja. Győrzámolyon él. Új verseskötete a Kalligramnál tavasszal jelent meg *mindenek előtt* címmel.

